

И ЗА МОНЕТЫ.

§. 16. Нѹжда отъ монеты. — Монета-та е една отъ части-ты на обществоно-то богатство и е главно-то срѣдство за негово-то раздаваніе. Въ всяко общество всякой челоѣкъ не прави нито производъ самъ чѹжды-ты прѣдмѣты за потребы-ты си, отъова, какъ-то рѣкохъ, ражда се нѹжда за размѣненіе на произведеніа-та отъ работаніе на едного изъ произведеніа-та отъ работаніе на другого.

Изъ това направо размѣненіе на произведеніа-та не е всякога доволно, защото-то трудно щѣтъ си покрѣщать нѹжди-ти на разны-ты производства; за това припознали въобще въ всички-ты общества при всички-ты врѣмена нѹжда-та за сѣществованіе на единъ привагированъ стока, коѣ-то всякой производителъ да взема като си продава произведеніа-та и да дава като купѹва произведеніа-та отъ други-ты. Таа стока се назова монета (пары) и е вече толкова нѹжна за едно общество, колко-то по-много е разви-то раздѣленіе-то въ работаніе-то, то е въ успѣхъ развитіе-то.

§. 17. Нѹжди и принадлежности на монетѣ-тъ. Прѣдмѣтъ-тъ, кой-то прѣдлежи да послѹжи за монетѣ, трѣбва да има особыя принадлежности за да бѣде признанъ за таѣкъ цѣль, и 1) трѣбва да е за слѹжителенъ, и слѣдовательно да има особыя стойность, 2) стойность-та му трѣбва да е постоянна и нѣта (сѣща) за цѣльнѣтъ, защото-то не вземаме монетѣ-тъ на мѣсто наши-ты произведеніа изъ намѣреніе да ихъ изнуримъ, изъ изъ намѣреніе да ихъ размѣнимъ пакъ изъ други произведеніа; прѣдмѣтъ-тъ убо, кой-то слѹжи за монетѣ трѣбва да е траенъ и да сохранива заслужителность-тъ си постоянна, а това бы се случило ако сѣществѹюще-то му количество и разнѹжы-ты и мѣхнотѣ-ты за производство-то му